

череша, разгонилъ „мърсенитѣ читацъ“ и отвелъ майката и дъщерята въ града.

Хаджи Господинъ Славовъ — старозагорско свѣтило отъ първа величина, което свѣтеше на Старо-загорския хоризонтъ отъ 1852—77 год. казва: „прислушникътъ на архимандрита Хаджи Василя толкоба бѣ смиренъ и благочестивъ, та когато се научихъ прѣзъ 1868, че той тайно пътувалъ между народа и му проповѣдвалъ бунтъ противъ турската държава, неповѣрвахъ, даже и сега ми се не вѣрва, че той, бившия прислушникъ на Хаджи Василя, е обѣсениятъ въ София, *Левски* . . .

Отъ „школнитѣ волнодумства“ прислушникътъ схваналъ слѣдното волнодумство: *властьта не е дадена отъ Бога*, както казва свѣтото писание, а е дѣло на *човѣшки рѣцѣ*; сжщо така и *законитѣ не сж дадени отъ Бога*, а сж *човѣско творение*. Властьта и законитѣ, като човѣшки творения, трѣбва да се меняватъ съгласно нуждитѣ на човѣчеството. Турската власть е тиранска! Прочее, долу турската тирания! Да живѣе правдата и свободата! . . . Носейки смѣтно въ съзнанието си горното *волнодумство*, прислушникътъ напусналъ Стара-Загора.
